

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

DANSKE
BØRNE- OG
UNGDOMSFILMKLUBBER

DANSKE

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

4
2010

Hvilke film er verdens bedste børnefilm? Hen over temaside-
ne gives nogle bud, men de står til
stadig debat. Find den røde
yldepen frem, streg ud og tilføj.
Ufattelige mængder af umistelige filmperler må
være gået tabt, når mindre end 50 film frem-
hæves. Og nok så vigtigt: Hvilke film fortjener så
absolut ikke at være med?

Ungdomsudvalget har sendt en re-
præsentant ud i Europa for at støve
rundt og blandt andet opsøge små
obskure biografitilbud. Læs beretningen,
som på forunderlig vis leder hele vejen
tilbage til Snøvsen, Eigil og katten i
sækken.

I anledning af deres 25 års jubilæum
skriver Kjellerupnegns filmklub om
festlighederne i forbindelse med jubi-
læet. I samme ombæring gør de sig
tanker om, hvordan film til medlem-
merne skal udvælges og hvilke film,
der mon er verdens bedste – som de
har vist.

Gennem en periode har DaBUF været så heldig at
have en helt egen praktikant. Nu skal frugten af
hendes arbejde høstes. Hun fortæller om sit arbej-
de, og hvad tanken bag har været.

4-9 PRÅSEN

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

PRÅSEN · Nr. 4 · December 2010

DaBUF's Nyhedsbrev udgives af:

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tagsensvej 85 E, 1. sal · 2200 København N

Tlf.: 33 21 41 76

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber,
bestyrelser og samarbejdspartnere.

Ansh. redaktør: Tina Just Hahn

Redaktør: Kim Bruun

Redaktion: Flemming Riedel, Karen Damm Obel,

Nynne Jensen og Liselotte Bjerg

Layout: Japi-Form

Tryk: Trundholm Tryk, Vig

Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer medio februar 2011 med et tema om
"Den gode børnefilm"

Deadline til næste nummer: 10. januar 2011

*Sekretariatet holder lukket
fra og med
onsdag den 22. december 2010
og åbner igen
mandag d. 3. januar 2011*

*Vi ønsker alle en
glædelig jul og et godt nytår*

Forside:
Charlie Chaplins film "The Kid"
er svær, hvis ikke umulig at
undlade at forholde sig til som
interesseret i film for børn.
Flere steder i temaet optræder
den som en påmindelse eller
som den tidligste film, vi i dag
opfatter som en børnefilm.
Hvad mere er, har den fundet vej
til bagsiden til (endnu) et gensyn.
Er den lige så uomgængelig som
nogle synes at mene? Deltag i
debatten på dabuf.dk

Leder

Stort og småt om store og små, lange og korte

Nu nærmer den søde juletid sig og vi er alle kommet godt i gang med vores klubarbejde. Vi står med glæde og spænding i maven – eller hvor det nu sidder hos os – og glæder os over børnenes og de unges forventningsfulde ansigter og bemærkninger på vej ind i biografen. Samtidig er vi også spændte på, om vi har ramt rigtigt i vores filmvalg.

*Ekspert
er vi ikke i den
elitære udgave af
begrebet.
Men vi har en
ekspertise i, hvad
der fungerer.*

Når vi i foråret har de gode diskussioner om, hvilke film vi MÅ vise, kan vise, skal vise og ikke behøver vise den kommende sæson kommer talen nødvendigvis også til at handle om den gode børne- og ungdomsfilm. Jeg tror ikke, nogen af os anser os for eksperter på området på det højere plan, det er der folk, der er uddannede til; nej, vi er eksperter på et andet plan.

Vores ekspertise er opsamlet der, hvor det, der virker, afspejles, når vi sidder med ungerne i biografen eller DVD rummet og hører deres udbrud af glæde, skræk eller forargelse, eller når der er en sand vandring til toiletet eller uroen bliver tiltagende i visningsrummet, som filmen skrider frem. Vi får også opbygget vores eks-

pertise, når vi har delt programmer ud, og én af vores grupper er blevet halveret eller fordoblet, eller "bare" er det samme.

Hvor er det svært og let på en gang at være ildsjæl og filmformidler, i en børne- og ungdomsfilmklub. Vi skal jo bare vælge de film, ungerne gider se. Film børn og unge gider se, må være gode film, det giver i hvert tilfælde penge i kassen. Men øv nej, det er jo ikke derfor, vi vil formidle film. Vi vil være med til at give vores medlemmer en både særlig og unik oplevelse, hvor det er muligt.

Når vi pakker vores program, må vi derfor gå på nogle kompromiser således, at ikke alle filmene i vores program er særlige eller specielle, men sådan at programmet tiltrækker vores medlemmers opmærksomhed.

Hvad hjælper det, at vi har fem til seks super fantastiske film på programmet, men ingen tilmelder sig, og ingen får bare én anderledes oplevelse.

Jeg tror ikke, der er tvivl om, at vi identificerer den gode børne- ung-

domsfilm med en film, der kan bringe børnene og de unge en speciel oplevelse. Den skal sætte noget i gang hos dem. De skal kunne snakke længe om den og huske den i mange år.

Det betyder ikke, at der ikke er plads til humor og latter. Alle har brug for en forløsende latter, når emnet bliver for tungt, eller bare en masse latter med et lille budskab ind i mellem. På Giffoni Filmfestivalen oplever vores jury-medlemmer af og til, at hver eneste film er massivt pakket med budskaber, de ikke kan lade være med at forholde sig til. De synes, det er fantastiske film, men siger dog forsigtigt, at én sjov film ville være dejligt.

Så i filmklubbernes bestyrelser bliver der både snakket om den gode børne- ungdomsfilm og det gode klubprogram. Disse to ting skal gå op i en højere enhed. Det betyder, at vi på godmodig vis kan drille hinanden, med de film i vores program, vi har medtaget, fordi vi skal tiltrække medlemmer (så de også kan se de smalle

film), og som vi ved, at de nok får set alligevel.

Jeg har aldrig forklejet betydningen af mainstream filmene. Alle mennesker har brug for at blive underholdt nu og da uden at skulle tage stilling til større eller mindre budskaber i en film. En fredelig tur i biografen med mor og far, hvor alt ånder fred og idyl uden stress og jag og en dejlig hyggesnak bagefter, er da bare super for nutidens børn, som har en hektisk hverdag, hvor mor og far halser af sted for at nå både arbejde og fritidsaktiviteter i de få timer, døgnet har.

Traditionen tro er der mange nye børne- og ungdomsfilm på plakaterne i jule- og vinterferien, så vi ses til næste filmgennemsyn, til en god snak om den/de gode film vi MÅ vise vores medlemmer.

GLÆDELIG JUL TIL ALLE DaBUFs MEDLEMMER OG SAMARBEJDS-PARTNERE, der er eksperter på hvert deres plan.

Ønskes af
Tina Just Hahn, formand

Filmskatten for børn

Verdens bedste børnefilm?

Listen er sammensat i forbindelse med Kristiansand Filmfestival april 2010 af repræsentanter for: De nordiske filminstitutter + Buster Filmfestival + Danske Børne- og Ungdoms- filmklubber.

I forbindelse med BUSTER Film Festival 2010 inviterede BUSTER og DaBUF til udarbejdelsen af en børnefilmkanon.

Over de næste sider kan læses bud på, hvordan en sådan kanon skal se ud – hvis der overhovedet skal være en. Debatten forsætter i næste nummer af Pråsen med temaet Den Gode Børnefilm.

Chaplins Plejebarn (The Kid)

Charles Chaplin. USA 1921

<http://www.imdb.com/title/tt0012349/>

Emil og Detektiverne (Emil und die Detective)

Gerhard Lamprecht. Tyskland 1931

<http://www.imdb.com/title/tt0021836/>

Snehvide og de syv dværge (Snow White and the seven dwarfs)

David Hand. USA 1937

<http://www.imdb.com/title/tt0029583/>

Min barndom (Destvo Gorkogo)

Mark Donskoj. USSR 1938

<http://www.imdb.com/title/tt0030055/>

Troldmanden fra Oz (The Wizard of Oz)

Victor Fleming. USA 1939

<http://www.imdb.com/title/tt0061852/>

Den Røde Ballon (Le Ballon Rouge)

Albert Lamorisse. Frankrig 1956

<http://www.imdb.com/title/tt0048980/>

Bjergkøbing Grand Prix – SF Film

Snedronningen (Snezhnaya koroleva)

Lev Atamanov. Soviet Union 1957

<http://www.imdb.com/title/tt0050987/>

Ung flugt (Le quatre cents coups)

Francois Truffaut. Frankrig 1959

<http://www.imdb.com/title/tt0053198/>

Abekongen (Da nao tian gon)

Wan Laiming. Kina 1965

<http://www.imdb.com/title/tt0059855/>

Hugo og Josefine (Hugo och Josefin)

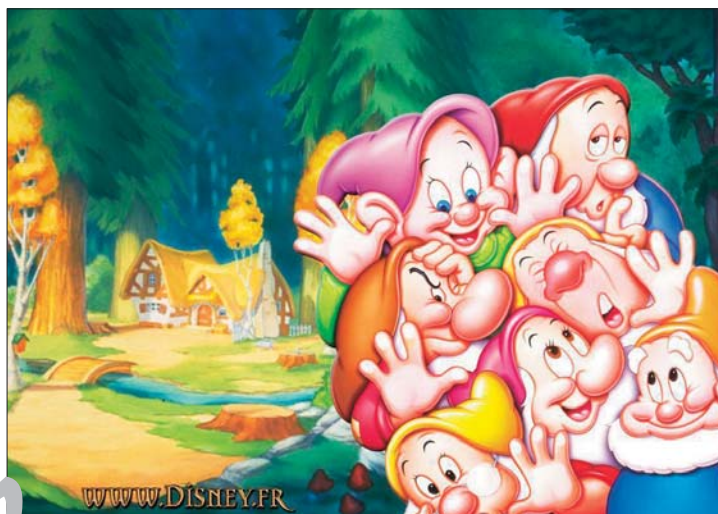
Kjell Grede. Sverige 1967

<http://www.imdb.com/title/tt0061793/>

Bennys Badekar

Jannik Hastrup/Flemming Quist Møller. Danmark 1971

<http://www.imdb.com/title/tt0066825/>

4 Snehvide - Disney

Busters Verden – DFI

Willy Wonka & the Chocolate Factory

Mel Stuart. USA 1971

<http://www.imdb.com/title/tt0067992/>

Bjergkøbing Grand Prix (Flåklypa Grand Prix)

Ivo Caprino. Norge 1975

<http://www.imdb.com/title/tt0073000/>

Bugsy Malone (Bugsy Malone)

Alan Parker. UK 1976

<http://www.imdb.com/title/tt0074256/>

Brødrene Løvehjerte (Bröderna Lejonhjärta)

Olle Hellbom. Sverige 1977

<http://www.imdb.com/title/tt0075790/>

Krabat - Lærlingen i den forheksede mølle (Carodejův uce)

Karel Zeman. Tjekkioslovakiet/BRD 1977

<http://www.imdb.com/title/tt0075811/>

Katteprinsen (Kocici Princ)

Ota Hofman/Ota Koval. Tjekkioslovakiet 1979

<http://www.imdb.com/title/tt0244591/>

Kundskabens træ

Nils Malmros Danmark 1981

<http://www.imdb.com/title/tt0082633/>

Gummi-Tarzan

Søren Kragh-Jacobsen. Danmark 1981

<http://www.imdb.com/title/tt0082486/>

E.T. (E.T. The Extra-Terrestrial)

Steven Spielberg. USA 1982

<http://www.imdb.com/title/tt0083866/>

Busters verden

Bille August. Danmark 1984

<http://www.imdb.com/title/tt0087013/>

Ronja Røverdatter (Ronja Rövardotter)

Tage Danielsson. Sverige 1984

<http://www.imdb.com/title/tt0088015/>

Sammenhold (Stand by me)

Rob Reiner. USA 1986

<http://www.imdb.com/title/tt0092005/>

Min nabo Totoro (Tonari no Totoro)

Hayao Miyazaki. Japan 1988

<http://www.imdb.com/title/tt0096283/>

Kirikou og troldkvinden (Kirikou et la sorcière)

Michel Ocelot. Frankrig/Belgien/Luxembourg 1998

<http://www.imdb.com/title/tt0181627/>

Billy Elliot (Billy Elliot)

Stephen Daldry. UK/Frankrig 2000

<http://www.imdb.com/title/tt0249462/>

Rabbit Proof Fence (Rabbit Proof Fence)

Phillip Noyce. Australien 2002

<http://www.imdb.com/title/tt0252444/>

Rabbit-Proof Fence – Miracle Film

Nye Filmpakker og muligheder med Børnebiffen

I sommeren 2011 vil der blive samlet nye Filmpakker til brug for Børnebiffens deltagere. Der er to grunde til dette.

- 1) De gamle film skal ud, således at kvaliteten samlet set højnes og
- 2) Nye titler kommer til

Filmpakkerne kan tilbydes fra d. 1. august 2011. Det vil være muligt at se indhold og booke de nye Filmpakker fra d. 15. maj 2011.

Fra starten af 2011, vil der ligeledes blive mulighed for, at booke Filmhits for Børn – det vil sige DVD'er til digitalvisning, såfremt man er interesseret i dette.

De nuværende Filmpakker kan bookes frem til d. 15. juni 2011. Såfremt man ønsker at vise film i perioden fra d. 15. juni til d. 1. august 2011, vil der KUN være mulighed for digitalvisning i form af Filmhits for Børn.

Filmskatten for børn Man skyder ikke børn med kanoner

- Et dusin løse skud efter en ikke-børnefilmkanon

Der er ingen tvivl om, hvor filmkunsten i hvert fald rykker i disse år. Navnet er Pixar, animationsstudiet, der har gjort computergenererede filmbilleder til noget ganske særligt. For godt et år siden kunne man sammen med børnene og børnebørnene blive illumineret i sjælden grad af en gammel hugaf, som ved hjælp af tusind farvestrålende balloner svæver mod himlen og eventyr.

Hvem husker ikke Op? Bittersød, vemodig og selvskrevet til en plads i Filmskatten for børn? Men giver det overhovedet mening at tale om bestemte film som værende "kanoniske"?

Carl hedder oldingen, og Op hedder denne filmpære, som man kan bruge timer på at glæde sig over og diskutere i årevis. Man kan for eksempel diskutere, om Op ikke er mindst lige så god, som Pixars forrige udspil, der handler om en lille robot, som er så undselig og hjertensgod, at han simpelthen ikke kan undgå at genstarte verden efter en lammende forureningskatastrofe. WALL-E hedder fyren og filmen, og fælles for de to historier er, at de formelig sprudler af den fortællelyst, som bare ikke kan lade være med skabe poesi i stort set alle billeder.

6 Op (2009) og WALL-E (2008) er produceret af Pixar med økonomisk

Wall E - Disney

rygdækning fra medie-giganten Disney, og det forhold demonstrerer, at de store underholdningsfilm er et spørgsmål om den helt rigtige kombination af talent og pengepung. Der er kælet for alle detaljer, forarbejde og research er minutiøst, og her er ingen nemme løsninger tilladt.

Det, der gør det til en givtig fornøjelse at være i selskab med WALL-E og Carl, er, at det er spændende mennesker med missioner, der både er tidstypiske og nødvendige i den aktuelle debat samt universelle med budskaber for alle tider. Begge film er placeret i den bås, der hedder familiefilm. Egentlig er der tale om en science fiction- og en adventurefilm, men i moderne lancering lægges der vægt på målgrupper, og her inviteres hele familien på komedievognen, hvilket også medfører, at Op og Wall-E henvender sig til børnepublikummet og efter min mening sagtens kunne være de nyeste skud på en børnefilmens kanon.

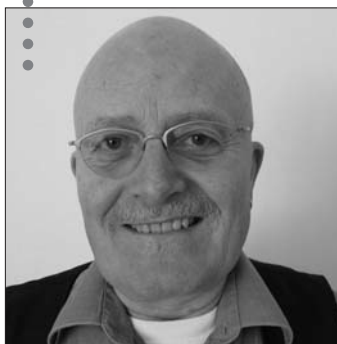
Nu er det med kulturkanoner noget underligt noget. For kan to spritnye

film overhovedet kanoniseres? Eller skal man vente i hundrede eller tusinde år og se, om de har bevist den rette langtidsholdbarhed? Og er det ikke noget forrøvet pjat med kanoner, der i virkeligheden kun er beregnet for folk med åndelige skyklapper, berøringsangst og for megen fritid. For kunsten er jo hele tiden i bevægelse? Selv en forholdsvis ny kunstart som film, der kun har godt og vel hundrede år på bagen. Man kunne for eksempel stille sig selv det spørgsmål: Hvilke film fra filmens første århundrede vil mon være med

i en tænkt filmkanon om tusind år? For eksempel, når vi skal til at skrive anno 3000? Svaret blæser naturligvis i vinden, og alle gæt bør honoreres. Men mit bud er, at der muligvis kun er et livsværk, hvis celluloid kan modstå århundreders tændergnaven: Charlie Chaplins originale vagabondfigur og geniale univers, hvor mimik og gestik siger mere end mange ord. Og Chaplins smukke smil-gennemtårerperser fra 1921, *Chaplins plejebarn*, bør vel stå på alle børns filmhylde. Samspillet mellem vagabonden og hans plejebarn – varmen, næstekærligheden, den guddommelige humor – er gjort af det selvsamme stof som poesi.

Nu lavede Chaplin jo ikke børnefilm. Han lavede film, som alle, små og store, kunne opleve og finde sig selv i. Han tænkte lidt lige som H.C. Andersen, der generøst åbnede døren til troldmandens værksted lidt på klem med følgende fine fortællerfinesse: "Jeg griber en Idee for den Ældre – og fortæller saa for de smaa, men jeg husker, at Fader og Moder lytter til, og dem maa man jo give lidt for Tanken!" De gode, folkelige fortællinger har disse to lag, som egentlig er den enkle og derfor naturligvis meget svære formel på historiefortælling: Historien skal på overfladen være til at forstå for alle, men den indeholder samtidig én eller flere understrømme, der glæder og skræmmer, foruroliger og trøster, oplyser og gør klogere. Og formen passer perfekt på de forholdsvis få børnefilm, som har stået distancen og kan kaldes klassikere og formodentlig også ville stå i en børnefilmkanon, hvis det nu ikke lige var, fordi en sådan mestendels er gold og statisk.

Ulrich Breuning

Gummi-Tarzan – Sandrew Metronome

Jeg har aldrig kunnet finde den livgivende kilde, der første gang øser af ordet 'børnefilm', men det er under alle omstændigheder et begreb, der for alvor giver mening efter 2. Verdenskrig. Her tages filmmediet for alvor i brug i pædagogikkens tjeneste. Børn skal have frisk luft, spise sundt og have sunde kulturoplevelser, herunder kernesunde film. Slige honnerte ambitioner medfører ikke nødvendigvis automatisk filmkunst, men tre film, der er produceret primært for et børnepublikum, er med artistisk meningsfylde og enkle historier med flere lag i dag at regne for klassikere.

Den gamle Carl i *Op* kunne i princippet have hentet sine tusind balloner fra slutscenen i *Den røde ballon*, hvor balloner i hobetal hæver sig op over Paris' tage. Den franske klassiker fra 1956 regnes af mange for verdens første egentlige børnefilm. Fortællingen om den lidt ensomme drengs møde med poesens væsen i form af

en rød ballon har eksistentiel substans, men allerede i 1949 skabte Astrid Henning-Jensen sit eksistentielt filosofiske værk i børnehøjde. "*Palle alene i verden*" er en fin, filmisk funktionel fortolkning af Jens Siggaards og Arne Ungermanns børnebog med eventyrlystens strålende slaraffenland og ensomhedens grå mareridt som underliggende temaer til en forrygende bytur gennem København. I 1966 tager to lidt for sømte børn også på en bytur. I *Jemima & Johnny* fører en engelsk dreng sin lille veninde fra Jamaica på odysse i Londons gader og stræder. Her stikker den gryende racisme sin hov frem og tilfører børnefilm et sørgeligt aktuelt, livsvigtigt politisk budskab.

Disse tre 'moderfilm' har meget til fælles. De har en spilletid på cirka 30 minutter; der er stort set ingen tale eller i hvert fald betydningsbærende dialog; de har en tydelig rekvisit, som bærer handlingen igennem; og geo-

grafien er præcis (Paris, København og London) såvel som tidsbilledet er klart. Men historierne hæver sig op over tid og sted og bliver almene udsagn til alle tider.

Man kunne også med god ret mene, at Ole Lund Kirkegaard-filmatiseringen *Gummi Tarzan* (1981) og erindringsværket *Kundskabens træ* (1981) samt tegnefilmene *Bennys badekar* (1971) og *Samsom og Sally* (1984) er en børnefilmmesse værd. Eller de franske mesterstykker *Ung flugt* (1959) og *Vi ses igen* (1987). Og fra den store verden kunne man yderligere nævne ... Sæt selv trykt nogle titler ind, for som sagt er filmkunsten i bevægelse, og der kommer hele tiden nye børnefilm. Og smag og behag er som bekendt ikke ens. Heller ikke i de danske børnefilmklubber.

1) Chaplins plejebarn

(The Kid). USA 1921

Instruktion: Charlie Chaplin

2) Palle alene i verden

Danmark 1949

Instruktion: Astrid Henning-Jensen

3) Den røde ballon

(Le ballon rouge)

Frankrig 1956

Instruktion: Albert Lamorisse

4) Ung flugt

(Les quatre cents coups)

Frankrig 1959

Instruktion: Francois Truffaut

5) Jemima & Johnny

England 1966

Instruktion: Lionel Ngakane

6) Bennys badekar

Danmark 1971

Instruktion: Jannik Hastrup & Flemming Quist Møller

7) Gummi Tarzan

Danmark 1981

Instruktion: Søren Kragh-Jacobsen

8) Kundskabens træ

Danmark 1981

Instruktion: Nils Malmros

9) Samson og Sally

Danmark 1984

Instruktion: Jannik Hastrup

10) Vi ses igen

(Au revoir, les enfants)

Frankrig 1987

Instruktion: Louis Malle

11) WALL-E

USA 2008

Instruktion: Andrew Stanton

12) Op (Up)

USA 2009

Instruktion: Pete Docter

Filmskatten for børn

Et fordrageligt modsvar

Når H. C. Andersens eventyr fortsætter med at glæde og udfordre, handler det blandt andet om, at teksterne kan fortælle os noget forskelligt på forskellige tidspunkter i vores liv.

Historien om "Den lille havfrue" kan få os til at græde som pisket, når vi er børn, men med den voksnes overskud kan vi (måske) se, at fortællingen ender lykkeligt for havfruen, eftersom hun opnår det, hun ønsker sig mest af alt – en udødelig sjæl.

Fint nok at lave en liste over Verdens bedste børnefilm. Men et hurtigt dyk i hjerne-kisten viser, at adskillige fejlagtigt er udeladt. Og måske nogle aldrig burde være kommet på listen

Når barnet hører, at 'der er så dejligt ude på landet' i "Den grimme ælling", tager barnet det for pålydende, men med den voksnes overskud kan vi gennemske forfatterens ironi og glimt i øjet og fornemme, at mere fantastisk er der så heller ikke (som historien også viser).

Selv sagde Andersen noget i retning af, at han fortalte til børnene, men var opmærksom på, at forældrene lytter med.

De bedste børnefilm formår lidt af det samme. De fortæller en historie, som er interessant, spændende, vedkom-

Hannibal og Jerry – *Miracle Film*

mende eller tilsvarende for de unge mennesker. Men de formidler også en menneskelig erfaring, universelle indsigter eller følelser og stemninger, som principielt er evigt gyldige.

Verdens bedste børnefilm?

Tillader man sig at lave en liste med verdens 30 bedste børnefilm, skal man ikke ryste på hånden. Desværre fremgår det ikke af listen, ud fra hvilke kriterier den enkelte film er udvalgt. Formidler den med et fortærsket udtryk en umistelig kulturarv? Har den haft en afgørende betydning for i hvilken retning filmhistorien bevægede sig? Er det den første af sin slags i genren? Fortæller den for første gang med en bestemt tone, i et særegent perspektiv, med en ny vinkel?

stream filmkultur, er det en halsløs gerning at gå i rette med de meget indsigtsfulde mennesker, som har sammensat listen. Ikke mindst med tanke på, at en stor del af de nævnte film end ikke er på listen over film, jeg i det hele taget har set.

På den anden side set: Manglende indsigt og kundskaber plejer ikke at afholde nogen (og mindst af alle undertegnede) fra at udtale sig med stor selvfølgelighed og overbevisning.

Nogle forsigtige bud

Ud fra flere af de ovenfor anførte kriterier, mener jeg, at "Toystory" bør have en plads på enhver liste over uomgængelige børnefilm. Hvis nogen gad lytte, ville jeg også gerne argumentere for min sag.

I min bog er de bedste (børne)film dem, som siger noget nyt på forskellige tidspunkter af éns liv. Og for ganske nylig måtte jeg konstatere, at det gør "Mit liv som hund". Det mest forunderlige er, at det faktisk er den samme film, jeg så hver gang.

Helt uden at ville provokationen, synes jeg også, at en ungdomsgyser af en slags ville være på sin plads. For mig er det ikke så vigtigt, om det bliver "Halloween", "Fredag den 13.", "A nightmare on Elmstreet" eller en af de andre film i genren. Pointen er, at de formidler indsigter enhver generation skal stifte bekendtskab med på så smertelig vis, at det føles som om, det er første gang, at denne indsigt opnås.

"The nightmare before Christmas" fortæller på forbilledlig vis om at komme overens med sig selv og sin identitet. Og den gør det på en måde,

Et godt bud vil sikkert være, at alle disse kriterier og en hel del andre har været lagt til grund for udvælgelsen af verdens 30 bedste børnefilm.

For skribenten, hvis væsentligste filmopdragelse og eneste område for indsigt er de seneste 30 års main-

Kim Bruun, redaktør

så både børn og voksne har en oplevelse af at blive mødt.

Naturligvis kan man ikke beflitte sig med at tilføje film til en fuldkommen liste uden også at liste (endnu) en dansk film med. For mit vedkommende hersker der ingen tvivl om, at det skal være *“En som Hodder.”* Så smerteligt det er at være ensom og forladt og så velgørende, det er at få en ven. Sjældent har tårer af sorg og blandet sig med tårer af grin i helt så velgørende et forhold. Men fristelsen bliver for stor, når nu katten er lukket ud af sækken, bliver jeg også nødt til at nævne *“Hannibal og Jerry”*. Hele universet er komplet syret, usandsynligt melodisk og fantastisk morsomt. Måske får den voksne ikke meget mere med sig, men så bliver man barn igen i de halvanden time.

Jo tættere vi kommer på vor egen tid, jo mere farligt er det at udvælge film, som skal ophøjes til kanonisk status. Således med *“Drengen i den stribe pyjamas”* og *“Det er ikke mig – jeg sværger”*. Selv om de nu synes at være det ypperste indenfor kultur til

børn, er det ikke til at sige, om tidens tand vil gnave dem ned til ingenting.

Og ud ryger...

Hvilket bringer os frem til et andet karakteristika ved den slags lister. De siger mindst lige så meget om den tid, de er blevet til i, som de siger om, hvad gode børnefilm er. Synet på barnet og dets opdragelse er betydende for, om film med frække innovative unger eller søde velfriserede poder er i høj kurs. Formålet med barndommen i en given tid eller kultur viser sig også i vores valg af tekster, der passer sig til dem. Er de ufuldstændige voksne; små Guds engle ukorrumpere af de voksnes verden eller små lede monstre, som skal holdes nede... Filmhistorien er jo også en evigt foranderlig størrelse – med hver film bliver den en smule anderledes. Og derfor er det ikke muligt på forhånd at vide, hvilke film, der kommer til at tegne filmhistorien.

Filmene om den skrækindjagende trold, Shrek, er ikke medtaget, til trods for at de jo netop taler til bør-

nene, samtidig med at den blinker indforstået til et voksent publikum. Hvilket præcis skyldes, at de er tidsbundne; alt det postmoderne halløj med at referere til andre tekster i ét væk er meget sjovt i dag. Men er det lige så sjovt om ti, femten eller hundrede år?

Den lette del af denne øvelse er selvfølgelig at påpege manglerne. Langt mindre let er det at pege på de film, der fejlagtigt er optaget på listen. Med fare for at lægge mig ud med

film- og lagkageelskere over det ganske land, vover jeg pelsen med et forsigtigt bud. Selvom de er søde og til trods for, at Jodie Foster havde sin debut her, er *Bugsy Malone* bare ikke så god en film. Og i øvrigt: Børn i en film gør den ikke nødvendigvis til en børnefilm.

Således er handsken henkastet. Andre kan tage over og gå i rette med denne ignorant.

Indlæg modtages med glæde og bringes i kommende numre af Pråsen.

Så er alle vores medlemsklubber i gang med sæson 2010/2011

Rigtig mange klubber var i år tidligt ude med at få lagt deres program og få bestilt deres film, så alle der havde indsendt i maj og juni fik deres bekræftelser inden Sekretariatet lukkede for at holde sommerferie, og der var ryddet en stor del væk fra skrivebordene inden flytningen.

Nu regner vi selvfølgelig med, at I får de bestilte film til tiden, men endnu en gang opfordrer vi jer til, et par dage før spilledag at tjekke, at filmene er kommet. Det er især meget vigtigt, at I, der skal spille i weekenden tjekker torsdag, så I kan nå at ringe til Sekretariatet inden kl. 15.00. Ringer I først fredag, er der ikke mange chancer for at redde situationen.

Nu venter vi så på at få jeres medlemstal indsendt. Indtil nu kan vi se, at enkelte klubber har en svag nedgang, medens de fleste af dem, vi har fået tallene fra, har haft medlemsstigning, nogle endda en ret stor stigning.

Vi er nu også klar med statistikken over sæsonens mest bookede film. *Superbror* er årets ”store vinder”, når man ser på antal bookninger efterfulgt af *Karla og Jonas* samt *OP*.

Hvem der ligger forrest ud fra, hvor mange børn, der skal se filmen kan vi endnu ikke sige, før vi har medlemstal inde fra alle klubberne.

Vi har netop været igennem alt materiale fra klubberne, og det har desværre vist sig, at meget, meget få, har indsendt opdaterede Klubbestyrelsesliste. Mange af de informationer, vi har, er flere år gamle. Vi vil derfor bede alle klubber om at gå på hjemmesiden og udfylde en ny Klubbestyrelsesliste – undtaget er selvfølgelig de få klubber, der allerede har indsendt deres bestyrelsesliste for 2010/11!

Nyt fra Sekretariatet

Kære Klubber

På landsseminaret i april blev det meddelt, at Danske Børne- og Ungdomsfilmlubbers sekretariat skulle flytte til andre lokale. Sekretariatet var blevet for stort og dyrt til to sekretærer.

Den 1. september flyttede vi derfor ud til ny adresse på Tagensvej 85 E, 1.sal 2200 København N. Husk meget gerne det med 1. sal, for det kniber lidt for postvæsenet at få posten afleveret de rigtige steder. Heldigvis er vi omgivet af flinke folk herude, Copenhagen DOK, BUSTER, Salaam og Animationshuset for nu at nævne nogle, som alle er flinke til at bytte post med hinanden, og en dag har postbudene nok lært, hvad alle de forskellige forkortelser står for.

Det har taget lidt tid at få tingene på plads, for de daglige gøremål samt lidt større projekter, har jo også skulle passes. Vi håber ikke I har mærket flytningen i jeres frivillige klubarbejde for meget, i så fald har I skjult det godt.

Vi siger tak for jeres samarbejde og håber, at I vil kigge op til os, når og hvis I kommer i nærheden af sekretariatet.

Nyt fra DUF

Unge indvandrere som foreningsledere

20 unge talentfulde nydanskere fra foreningslivet skal udvikles til innovative ledere. Erhvervsfolk og politikere er mentorer i den nye lederuddannelse, som Dansk Ungdoms Fællesråd og Integrationsministeriet står bag.

Samarbejde, ansvarlighed og lederrevner. Det er kompetencer, som mange unge lærer i foreningerne – kompetencer, som også erhvervslivet og resten af samfundet har brug for. Imidlertid er der meget få nydanskere på lederposter, og DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd har derfor sat gang i en målrettet talentudvikling blandt foreningsaktive nydanskere.

”Mange unge nydanskere har stærke kompetencer, men også et potentiale, der ikke bliver udnyttet. Derfor gør vi nu en ekstra indsats for at udvikle ledertalenter. Det styrker foreningerne, og samtidig udvikler vi nogle af fremtidens ledere i fx erhvervslivet og dansk politik,” siger DUFs formand, Martin Justesen.

Kulturforskelle skaber innovation

20 unge nydanskere fra ti nydanske ungdomsorganisationer er netop startet på lederuddannelsen. Nydan-

skerne kan ikke blot forny foreningslivet, nogle af dem kan også skabe innovation som fremtidens erhvervsledere, mener Gry Guldberg, som underviser på uddannelsen og er chefkonsulent i Attractor Rambøll, en af landets største kursus- og konsulentvirksomheder inden for ledelse og organisationsudvikling.

Hun er overbevist om, at talentudvikling i foreningslivet sætter spor i resten af samfundet. Og en Gallupundersøgelse fra 2009 sætter tal på sammenhængen: To ud af tre danske erhvervsledere har således været aktive i foreningslivet, og ifølge de adspurgte chefer har engagementet gjort dem til bedre ledere.

Gavner integration og karriere

De unge nydanskere på lederuddannelsen får hver en mentor med stor ledererfaring. Nogle kan få en erhvervsleder som mentor, mens andre får gode råd af politikere og organisationsfolk.

21-årige Selma Kusturica er blandt de 20 nydanskere på lederuddannelsen. Selma er CBS-studerende i København og næstformand i Bosnisk Ungdoms Forbund – og hun har en

klar ambition om at udvikle sit ledertalent: ”Som foreningsaktiv arbejder jeg for at engagere flere unge dansk-bosniere i det danske samfund. Det vil jeg gerne blive endnu bedre til, og derfor er jeg taknemmelig for nu at kunne styrke mine kompetencer inden for organisatorisk ledelse og udvikling. Samtidig vil det også gavne mine fremtidige karrieremuligheder,” siger Selma Kusturica, der var tre år, da hun kom til Danmark som flygtning fra krigen i Bosnien.

Partnerskab med nydanske foreninger

Lederuddannelsen ’Organisatorisk ledelse – med fokus på politisk retorik’ er en del af DUFs Partnerskabsprojekt – et samarbejde med 12 nydanske ungdomsorganisationer.

Målet er, at flere unge nydanskere bliver engagerede i foreningerne og samfundslivet.

Filmgennemsyn

Forårets filmgennemsyn på Sjælland bliver den 26. februar og i Skive den 5. marts.

For fremtiden ligger filmgennemsyn på faste datoer: I vest første lørdag i marts og i september; i øst sidste lørdag i februar og anden lørdag i september. Nu vil det således være muligt i god tid i forvejen at planlægge sig ud af deltagelse i filmgennemsyn, og filmudvalget håber at se mange af jer.

UNGDOMSKOMMISSION NU

Forslag til udtalelse på DUFs delegeretmøde december 2010

Forslag til udtalelse:

Dansk Ungdoms Fællesråds delegeretmøde opfordrer Folketinget til at nedsætte en ungdomskommission, der skal arbejde for, at Danmark får en sammenhængende og helheds-tænkende ungdomspolitik.

Det skal endegyldigt være slut med at tænke på unge i fragmenter – splittet op mellem uddannelsespolitik, socialpolitik, retspolitik, kulturpolitik osv. At være ung er en sammenhængende fase i livet. Samtidig er det en af de mest skelsættende faser i livet – det er i ungdommen fundamentet til voksenlivet bliver lagt. Derfor skal ungdommen både politisk og lovgivningsmæssigt ses som en helhed med politiske visioner og mål.

Det fortjener de unge – og det fortjener samfundet.

Lad os sige farvel til ukoordinerede tiltag og lappeløsninger. Lad os få en ungdomspolitik, så når politikerne i fremtiden for eksempel diskuterer unge og uddannelse, så tænker de kultur- og fritidstilbud, sociale forhold, boligforhold, sundhed og forebyggelse med.

Dansk Ungdoms Fællesråds opfordring til Folketinget står ikke alene. En lang række centrale organisationer indenfor ungdomsområdet, blandt andre Børne- og Kulturchefforeningen, Uddannelsesforbundet og Ungdomsringen, har tilsluttet sig ønsket om at få en ungdomskommission, så vi kan få en sammenhængende og helhedsorienteret ungdomspolitik i Danmark.

Motivation:

Igennem de seneste 6 – 7 år har DUF og andre organisationer indenfor børne- og ungeområdet – bl.a. Børne- og Kulturchefforening (BKF) og Ungdomsringen – arbejdet for at få ned-

sat en ungdomskommission, der skal kortlægge ungdomsområdet og komme med forslag til helhedstænkende og sammenhængende ungdomspolitik i Danmark.

Viden og analyser fra BKF, Ungdomsringen og DUF har understøttet behovet – for nylig har en undersøgelse fra DUF vist, at 70 procent af byrådspolitikerne mener, der er behov for en samlet politik for de områder, der vedrører unge. Alligevel har kun omkring halvdelen af landets kommuner udarbejdet en ungdomspolitik.

Der er derfor mere end nogensinde behov for at få nedsat en ungdomskommission, der kan komme med forslag til en ungepolitik, hvor unges uddannelse tænkes sammen med alle elementer i unges liv – for eksempel fritid, kultur, bolig, rets- og socialpolitiske forhold samt sundhed og forebyggelse.

Skab sammenhæng og helhed i unges muligheder og liv – nedsæt en ungdomskommission NU!

Forslagsstiller(e):

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber
DSU, Danmarks
Socialdemokratiske Ungdom
LO Ungdom
DUI-LEG og VIRKE
Ungdomsringen, fritids- og ungdomsklubber i Danmark

Farvel til Ulrich – goddag til Lotte

Ulrich Breuning var den første modtager af DaBUF's hæderspris Pråsen for mere end 25 år siden. Gennem en lang årrække var han at finde som aktivt bestyrelsesmedlem og redaktør af det nu hedengangne PRÅSEN. Efter en længere pause trådte han til, da foreningen for et par år siden opfordrede ham til at stille op til en ny periode som bestyrelsesmedlem. Han sagde ja, men gav samtidig udtryk for, at det kun ville blive for en

kortere periode – nu er der gået godt to et halvt år, og han har valgt at stoppe nu.

Bestyrelsen er kede af hans beslutning, men respekterer hans ønske om at træde tilbage allerede nu. Hans indsats på tværs af flere årtier vil blive husket og er yderst værdsat.

I vor del af verden er han nærmest at betegne som Mr. Know All omkring børne- og ungdomsfilm, men som han selv udtrykker det: Jeg forlader

bestyrelsen uden malice, og I vil fortsat finde mig til specialopgaver, når der er behov for det – det er kun bestyrelsesarbejdet, der indstilles nu. Det sker af personlige årsager.

Han undskylder, at han forlader posten i utide, men minder om, at han udtrykkeligt kun gik ind i arbejdet for en kortere periode.

Bestyrelsen byder velkommen til suppleant Lotte Kasten, som indtræder i bestyrelsesarbejdet i hans sted.

I Pråsen nummer 2 beskrev Lotte Kasten sine tanker om det at være frivillig. Vil man vide mere om hende, vil det derfor være et godt sted at begynde.

Redaktionen

En odysseé gennem Europas film(under)verden

På årets første efterårsaften begiver vi os sammen ind i et flere hundrede meter langt tog, der skal føre os til Amsterdam i løbet af de sene natte-timer. Sommerfuglene flyver rundt i hele kroppen, og jeg får ikke lukket et øje hele natten. Jeg er rigtig spændt og samtidig helt vildt nervøs. Min gode kammerat, Rune, og jeg har aldrig været sammen en hel måned i træk og intet på rejsen er endnu planlagt. Jeg ligger og spekulerer på, hvordan det hele mon vil udforme sig. Får jeg set alle de ting, jeg gerne vil? Kan vi mon holde hinanden ud? Aldrig før har jeg været væk hjemmefra så lang tid på en gang. Er jeg overhovedet klar til at undvære mor, far og min kæreste så længe? Samtidig glæder jeg mig rigtig meget til alle de oplevelser, der venter os derude. Alle de forskellige byer og kulturer vi skal udforske og undersøge. Alle de sjove, mærkelige, rige, fattige og søde men-

nesker vi kommer til at møde. En dannelsesrejse er begyndt.

Tidlig morgen ankommer vi endelig til Amsterdam. Efter få timers vandring rundt i byens kølige gader, er jeg fuldstændig i chok. Kulturchok. Her er jo helt anderledes fra lille Odense, hvor hverdagen går sin stille og rolige vante gang. Her i Amsterdam antager jeg, at hverdagen også går sin vante gang, men her består hverdagen bare af nogle helt andre værdier og adfærdsmønstre. Her lader det til, at hver dag er en fest, der skal fejres og nydes til fulde. Der er masser af liv døgnet rundt. Folk er glade og alle er vist lidt "småskæve" hele tiden. Man kan ikke gå en meter

uden odeur'en af hash fra de adskillige coffeeshops spredes til gader og stæder.

I et forsøg på at efterleve en interesse vi deler, bevæger vi os ud på vores hidtil første filmeventyr...

Som det første, besøger vi museet, Madame Tussauds, hvor vi hilser på nogle af de store, berømte skuespillere og andre personligheder, der optræder i fuldstændig livagtige voksudgaver. Efter tre dage i den ellers ret fantastiske og hyggelige by, må jeg indrømme, at mit indtryk af Amsterdams filmindustri nok er lidt påvirket af byens to store interesser, fokuspunkter om man kan kalde det: Hash og salg af sex. De mest populære film vises vist ofte bag de

sorte og lyserøde gardiner på Red Light District..

Vi forlader "kødmarkedet" og rejsen fortsætter. Efter en kort overnatning i "businessbyen" Bruxelles, hvor vi i øvrigt møder en meget begrænset interesse for film, går turen længere sydpå og ned gennem Frankrig. Allerede flere måneder inden rejsen, var mine forventninger til Paris begyndt at stige. Er der så smukt og romantisk som alle plaprer løs om? Og hvad med franskmændene, er de så snobbende, som det beskrives mange steder? Smager Paris mon så godt som alle siger? Og vil vi drages af den kunst og kultur, som vi begge håber sådan på...

Dødt træ ankommer vi sidst på formiddagen til lune, solrige Paris. I et desperat forsøg på hurtigst muligt at finde et billigt hostel, spørger jeg adskillige informationer på banegården. Ingen forstår et ord på engelsk. Igen er vi helt på egen hånd og heldigvis rigtig heldige. Hundrede meter fra banegården finder vi et billigt, snusket hostel, som vi slår os ned på de næste fem dage.

Her i Paris vimler det med små hyggelige "undergrundsbiografer". L'Arcipel cinema er blot en ud af mange. Forsiden af det program, jeg har med hjem, præges af den franske film, "D'amour et d'eau fraîche" (Oversat til dansk: Kærlighed og frisk vand), instrueret af Isabelle Czajka.

Hvad der kendetegner disse små biografer er, at der her ofte vises franske film - gamle som nye - både børne-

Med hjertet til filmsiden har Kia Rask været ude i det europæiske pulserende liv. Selvom ude er godt, ved hun nu, hvad der er bedst

og voksenfilm. Jeg nævner i flæng "Copacabana", "FRANZ Et le chef d'orchestre", "La vie est belle", "Shrek 4" og "La vie sauvage des animaux domestiques", som er den gamle kendte "Babe, den kække gris".

Efter den lange gåtur på den utroligt inspirerende gade med alle disse hyggelige små lokale biografer, opstår vores egen sult efter film. På nu-

værende tidspunkt har vi (desværre) allerede lært franskmændene så godt at kende, at vi ved, at det ville være umuligt at finde en ægte fransk film med engelske undertekster. Valget må altså falde på en amerikansk film.

Usoigneret og iført vores efterhånden ildelugtende, slidte og uvaskede træningstøj begiver vi os af sted på jagten efter en stor populær biograf, hvor de garanteret vil vise nogle af

de allernyeste amerikanske film. Med andre ord: Vi vandrer et par timer, før vi endelig finder den store berømte gade, Champs-Élysées. Her møder vi ikke mange "mennesker" og vi føler os ærligt talt temmelig malplacerede. På vores kort er en beskrivelse af gaden, der løber parallelt med den enormt dyre shoppinggade, nemlig den gade, der fører direkte op til Triumfbuen.

Her vrir det med anselige biografer. Tre-fire store biografer reklamerer med stort set de samme amerikanske film, som der vises herhjemme. Her i Paris er de dog godt en måned foran med at vise de nyeste film. Her taler jeg om film, som eksempelvis spion-thrilleren "Salt", hvor Angelina Jolie, efter min mening, gør det fremragende som CIA-agenten, hvis loyalitet sættes på prøve, da hun anklages for at være en russisk spion. "Drengerøve", som er en komedie, hvor vi præsenteres for de fem kammerater, der i deres unge dage spillede basket sammen. Mange år senere mødes de for at tage afsked med deres afdøde baskettræner. For at fejre d.4. juli, tager de sammen med koner, kærestes og møgunger en weekend af sted i en fornem feriebolig. Det idylliske billede forvandles dog hurtigt, da de alle pludselig er samlet igen.

Vores valg falder dog på den grumme gyser, "Piranha 3D", der på plakaten ser ud til at være skræmmende. Vi er klar til ordentlig gys og gru.

Vi betaler i dyre domme (ca. 100,- pr. mand) for at gå ind og opleve biografens mørke og folkets begejstring. Med billetterne i hånden er vores forventninger efterhånden høje. Både til biografen og filmen. Da klokken bliver 18.30 følger vi, hver med vores kæmpe portion popcorn, efter de ca. 20 andre mennesker, som vi skal dele frygten med. Biografen er enorm. I BioCity Odense rummer den største sal 433 sæder. I biografen i Paris er

der plads til 6-700, vil jeg gætte på. Endvidere er biografen iskold. Oppe fra det store lærred går det ned ad bakke – helt modsat af, hvad vi er vant til i Danmark. Da "Piranha" endelig ruller over skærmen må oplevelsen siges at være identisk med biografens opbygning. Det går ned ad bakke under hele filmen.... Ikke mindst er vi skuffede over, at den kæmpe portion popcorn, vi har købt, er overtrukket med sukker i stedet for salt, vi er også vidner til en rigtig dårlig film. En useriøs "skrækfilm", hvor vi følger dræberfisk og nøgne damer. Øv, vi er skuffede. Og forundrede over, hvordan man kan få lov til at vise så indholdsløse film i så stor en biograf den dag i dag.

Vi afslutter vores rejse i min fars lejlighed i Berlin. Her gemmes alle mine barndomsskatte i form af VHS-film. Hele den næste uge står den på afslapning i selskab med disse guldklumper. Bl.a. børnekomedien "Snøvsen", og toeren, "Snøvsen tager springet", kører over skærmen i flere timer. Historien om syvårige Eigil, der har sit første møde med ikke blot udtrykket, men sin egen lille "fantasifigur", vil nogen nok fortolke. Nemlig den lille hovedrolle og sjove figur "Snøvsen". Denne klassiker er stadig den dag i dag mindst ligeså fascinerende, hyldende morsom og uundværlig.

Både for voksne og som et godt led i børns opvækst som en slags opdragelse og opfattelse af verden, vil jeg påstå. Den filmatiserede udgave af Benny Andersens fortælling om alle dem, der er gået fra snøvsen og alle de voksne mennesker, som køber katten i sækken, synes jeg faktisk godt kunne vises i børnebio den dag i dag.

Kia Rask, Ungdomsudvalget

Forventningerne kunne med rette være nogle andre end det sædvanlige amerikanske overbud, når nu man befinder sig i Frankrig

Kjellerupegnens filmklub går efter børne

Sæsonen 2010/2011 er året, hvor vi fejrer, at vores filmklub for børn har eksisteret i 25 år – og vi er naturligvis stolte af at medvirke til, at klubben stadig er spillelevende.

Børn skal have skæve film. De skal hjælpes til at blive kritiske overfor filmmediet. Og så skal forældrene involveres

Kjellerupegnens Filmklub er den eneste af sin slags i Silkeborg Kommune. Så det gør den til noget ekstra specielt og dyrebart for os i bestyrelsen.

Og hvordan er det så lykkedes at holde klubben i gang gennem så mange år, hvor adgang til film har ændret sig utrolig meget?

Klubben blev i sin tid stiftet på foranledning af den lokale biografdirektør, der følte sig truet af tilbud om videofilm til hjemmebrug! Det har tiden så vist, ikke har været den store trussel, men selvfølgelig har det ændret nogle ting undervejs.

Set i det lange perspektiv er det største skred sket i aldersfordelingen af medlemmerne.

I de første mange år var det børn fra 4. klasse og opefter, der ville i filmklub. Det var fredage kl. 14 lige efter skole, hvor børn fra nær og fjern med busser, biler og cykel strømmede

Kagemanden, den formastelige, som nær havde gjort Kjellerup filmklub ældre end filmmediet selv

til Kjellerup Bio. Der var fuldt hus og raslen og knitren af de mange slikposer.

I løbet af 90'erne faldt alderen på vores medlemmer og klubben begyndte at lave to programmer for at tilgode den store aldersspredning.

I en årrække blev filmene for de ældste børn dubleret med en forestilling både fredag og lørdag. Nogle få år blev der også arrangeret maratonforestillinger for de 14 – 16årige med film, dyner og pizza natten lang. Her faldt deltagerantallet desværre hurtigt ind til et ret lille antal.

I 2003 blev dobbeltforevisningerne for de ældste droppet, og begge grupper er fra da af blevet vist på lørdage – formiddag og eftermiddag. I øjeblikket oplever vi, at der hastigt bliver færre i gruppen af 10 – 12åri-

ge medlemmer, men til gengæld får vi flere yngre medlemmer, så vi står overfor nogle overvejelser omkring en eventuel omstrukturering af klubben igen. Måske skal vi have en gruppe for børn i børnehavealderen i stedet for gruppen for de ældste?

Et jubilæum bør fejres med maner og derfor valgte vi, at børnene og de voksne skulle have en velvoksen kagemand og saft. Vi havde en spjøs oplevelse med kagemanden, for tværs over maven var der på marcipanstykket skrevet 125 år – men vi nåede heldigvis at få klippet et tallet væk.

Som afslutning på sæsonen fejrer vi jubilæet igen med et stunt show udført af Scandinavian Stunt Group. De leverer forhåbentlig et forrygende

show for vores medlemmer á la det vi oplevede på landsseminariet sidst.

Når vi vælger film hos os har vi en "opskrift" på hvordan programmet sættes sammen. Vi skal have:

- En klassiker
 - En animationsfilm
 - En nordisk film
 - En film til det brede publikum
 - En skæv film
- så tror vi på, at retten er spiselig.

For at få børnene til at "købe pakken" er vi ret overbeviste om, at vi er nødt til også at have mindst en populær film på programmet.

Så der er der mindst én film, børnene kender og glæder sig til at se igen.

Første forestilling i jubilæumssæsonen. Hvem mon glæder sig mest sødt og fromt?

Vi mener, at vores klubs eksistensgrundlag faktisk bygger på, at børnene får nogle gode filmoplevelser ved bl.a. at se en "skæv" film. En film de ikke før har set i biografen. En film

med et dybere indhold, en film der får dem til at reflektere over nogle ting i tilværelsen, som de måske ikke lige havde tænkt på før. Nedenstående yndlingsfilm er nogle,

vi mener og har erfaring for gør indtryk på børnene. Det er så dejligt, når børnene efter filmen kommenterer på, at det var en god film. Som bestyrelsesmedlem har vi øjne og ører åbne og analyserer for os selv på, om det var en rigtig valgt film.

Nogle af vores yndlingsfilm gennem tiderne er bl.a. *Ikinggut*, *Elina*, *Ørnens Øje*, *Drengen der ville gøre det umulige*.

Formidlingen til børnene er meget vigtig, og som det står i vores vedtægter prøver vi at leve op til gennem formidlingen at gøre børn mere bevidste om og kritiske overfor filmmediet. Det er nødvendigt som voksen at sætte sig i barnets sted og forklare tingene, så det er til at forstå inden filmen går i gang. Der skal en vis form for common sense og pædagogik til.

Indledningen til en film kan være en "øjeblik" for børnene. Man kan in-

troducere et tema, en problemstilling o.s.v.

Det er altid en balance ikke at fortælle for meget.

Gennem tiden har mange af bestyrelsesmedlemmerne holdt længe, men det er også vigtigt at følge med udviklingen, læse signaler og tilpasse programmet... altså have forældre med, der har børn i filmklubalderen.

Lisbeth Søe, Hanne Vestergaard og Susanne Rørvig, Kjelleruppegnens filmklub

Ungerne flokkes for at sikre sig et medlemskab i Mosaikken

Odense skolefilmfestival

1. gang på den røde løber

Odense Skolefilmfestival er et nyt projekt for dansklærere og elever på 8. årgang og målet er at integrere medier i et filmproduktionsforløb, hvor hovedvægten lægges på dansk-faglige kompetencer og aktiviteter.

Konceptet er udviklet i samarbejde med Skolefilmfestivalen i Svendborg, som har eksisteret i flere år. Vinderen af Odense Skolefilmfestival går videre til Skolefilmfestival.dk som har deltagere fra hele landet.

I Odense Skolefilmfestival fokuserer vi på "Den gode historie", som den bærende ide og derfor er dansklærerne de centrale personer i projektet.

Klassen opdeles i mindre grupper, som først skal skrive deres eget manuskript, derefter optage filmen og til sidst redigere den. Det er på ingen måde nødvendigt at have ekspertviden i IT for at gennemføre et spændende filmforløb. Den bedste film fra klassen udvælges, enten af klassen selv, forældre eller andre klasser og vinderfilmen går videre til Odense skolefilmfestival.

Der er nedsat en projektgruppe, som består af fem filmglade personer. Vi står for planlægningen af hele forløbet og kan bidrage med hjælp til det tekniske og praktiske i forbindelse med filmproduktionen.

På et planlægningsmøde vælger dansklærerne temaet for årets film. Temaet blev "Et valg" og rekvisitten skulle være en mønt. Vi blev også enige om flg. krav til de deltagende film: Eleverne skal gå i 8. klasse på samme skole, hver film skal vare min. 4 min. og max. 6 min., Koda-fri musik og så skal der være dialog.

Vores første skolefilmfestival d. 17/6 på Hunderupskolen blev en kæmpe succes. Elverne mødte festklædte op på den røde løber og nogle af dem ankom endda i lejet limousine. Der blev uddelt priser til bedste manuskript, bedste teknik, bedste skuespil og naturligvis den bedste film som helhed, og så var der også en publi-

kumspris. Juryen bestod af Birgitte Weinberger leder af Odense Filmfestival, Ivan Løvstrup, børnekulturkoordinator og Alan Sørensen, leder af Pædagogisk Mediecenter i Odense.

Fem skoler, 14 klasser og ca. 350 elever deltog skoleåret 2009/10.

Til næste år deltager 20 klasser fra otte skoler, og vi glæder os til en masse spændende filmoplevelser - både under selve processen og til den store afslutning.

Birgitte Vejmark Petersen

FDF kritiserer udlændingeaftale

Den kristne ungdomsorganisation FDF, der repræsenterer 25.000 unge, kritiserer partiernes forslag om point-systemer i skarpe vendinger

Normalt beskæftiger FDF sig med lejrture, musik og leg. Men regeringens og oppositionens forslag om point-systemer ved familiesammenføring har helt usædvanligt fået den kristne ungdomsorganisation til at blande sig i den aktuelle politiske debat. På FDFs landsmøde i Nyborg den 19.-21. november vedtog deltagerne en udtalelse, som kraftigt langer ud efter den nye udlændingeaftale:

"I FDF arbejder vi ud fra det menneskesyn, at alle mennesker har samme værd og skal vurderes ud fra, hvem vi er og ikke ud fra økonomisk nytte-

værdi og intelligens. FDF tager afstand fra, at man gør mennesket op i kroner og ører og dømmer folk inde eller ude på baggrund af uddannelse, sprog og arbejde. FDF må derfor sige fra over for det menneskesyn, der kommer til udtryk i forslagene til den nye udlændingeaftale." Udtalelsen er ikke blot en lussing til VKO's nye aftale for familiesammenføring, men også til Socialdemokraterne og SF's forslag til et pointsystem.

Helt usædvanlig kritik

Det er første gang, at FDF blander sig i den politiske debat, når det ikke drejer sig om ungdomsarbejde, folkeoplysningslov og den slags ting. Medlemmerne i FDF repræsenterer hele det politiske spektrum, så vi er

ikke ude i et partipolitisk ærinde, understreger FDF's formand,

"Men aftalen strider imod vort grundsyn. Den gør mennesker op i nytte-værdi, og det tager vi afstand fra. I FDF er det helt grundlæggende i vores arbejde med børn og unge, at ethvert barn er unikt og har et værd i sig selv, uanset hvad det måtte have med i bagagen. Når vi i FDF siger fra nu, så er det fordi vi synes, det grundsyn er anfægtet, siger Preben Siggard, formand i FDF.

Regeringens nye udlændingeaftale betyder, at familiesammenføring fremover reguleres af en række kompetencer hos ansøgerne: bl.a. sprogkunderskaber, erhvervs erfaring og uddannelse. Mere end to tredjedel af

landsmødedeltagerne stemte for udtalelsen.

Fakta om FDF

Frivilligt Dreng- og Pige-Forbund, FDF er en folkekirkelig børne- og ungdomsorganisation. FDF har mere end 24.000 medlemmer i 400 lokale afdelinger fordelt over hele landet.

Kernen i FDF er fællesskabet, både for børn og voksne. Det at lege, hygge, grine og tale sammen, og at blive mødt med respekt uanset baggrund, alder eller evner. Vi tror på potentialet i hvert enkelt menneske og det præger den måde, vi er sammen på. FDF bygger på et kristent livssyn.

Nyt fra praktikanten: Plads til begejstring

Som et led i min uddannelse som cand. mag. i international virksomhedskommunikation har jeg været i praktik som kommunikationsmedarbejder ved sekretariatet. Mine arbejdsopgaver har været at udfærdige en folder i samarbejde med fokusudvalget, "Filmklubben i lokalsamfundet" og i samarbejde med PR-udvalget at udfærdige to udgaver af "Start en filmklub" nemlig en folder og en håndbog.

Hermed gøres status over en del af det arbejde DaBUFs praktikant har gået og syslet med de seneste måneder

Efter mange år, hvor jeg udelukkende har skrevet tekster efter en på forhånd bestemt model, har det været en rigtig spændende udfordring for mig at skulle udføre en konkret opgave med mindre fokus på teoretiske modeller og større fokus på indhold og forholdet mellem afsender og modtager. På forunderlig vis har det vist sig, at selv om jeg ikke direkte har taget udgangspunkt i en given model, har jeg alligevel overvejet alle modellens aspekter i udarbejdelsen af folderne og håndbogen. For mig som studerende er det vidunderligt at opdage, at alt det man har lært gennem de sidste mange år, har slået rødder på rygraden, og at der arbejdes ud fra modellerne, selv om man koncentrerer sig mest om form og indhold.

Til jer, der er interesserede i teori, kan jeg oplyse, at mit udgangspunkt er det retoriske kompas, hvor tekstens aspekter som f.eks. emne, formål, afsender og kontekst alle bliver set i forhold til tekstens modtager. I "Filmklubben i lokalsamfundet" var modtagergruppen jer med kendskab til DaBUF, og i "Start en filmklub" er modtageren udenfor DaBUF-regi, hvorfor mine indgangsvinkler og udarbejdelser har været vidt forskellige og interessante på hver deres måde. (Hvis nogen af jer har mere interesse i det teoretiske, vil der være en rapport tilgængelig fra januar).

'Filmklubben i lokalsamfundet' har til formål at inspirere jer til at lave andet og mere for jeres medlemmer end "fem film for en hund". I DaBUF vil vi gerne arbejde henimod, at medlemmerne i de lokale filmklubber afspejler det omkringliggende samfund, hvilket vil sige, at der skal være plads til blandt andre børn med anden etnisk herkomst end dansk, socialt udsatte børn, fysisk/psykisk handicappede m.fl.. I filmklubben har vi mulighed for at rumme nogle børn, som ikke kan deltage i f.eks. sportsaktiviteter, men gennem filmklubben få gode oplevelser i samvær med kammerater/ familie, samt være en del af foreningslivet. I folderen finder I forslag til, hvordan børnene kan integreres i filmklubben, hvilke arrangementer man kan overveje til børn med særlige behov. Derudover er der også en kort oversigt over, hvor det kan være muligt at søge økonomisk støtte og forslag til, hvilke andre foreninger, der kunne være interessante at samarbejde med. Hvis jeres klubs formand ikke allerede har modtaget folderen vil den komme med posten en af de kommende dage.

"Start en filmklub" opfordrer til, at der

steder uden filmklub bliver oprettet en. Der er lavet to udgaver, en folder som blikfang og med grundlæggende informationer om opstart og drift af filmklub, samt årets gang i en filmklub, hvorimod håndbogen beskriver filmklubarbejdet nøje, og hvor

Karen Damm Obel

der er informationer om alt fra holdinddeling til vedtægter på en overskuelig måde, så filmklubarbejdet virker overkommeligt og spændende frem for politisk og elitært. "Start en filmklub" har været på PR-udvalgets dagsorden af flere omgange, men har ofte måtte vige pladsen til fordel for f.eks. Pråsen. Men nu var der endelig tid, overskud og engagement til "Start en filmklub".

Alt i alt har det været en lærerig praktikperiode, og det har været spændende endelig at få lov og mulighed for at omsætte teori til praksis. Og det har været en stor fornøjelse at arbejde sammen med sekretariatet, udvalgene og bestyrelsen.

Grenaa Børnebio går i luften

I bestyrelsen har vi ofte drøftet muligheden af at tilbyde vore medlemmer andre former for aktiviteter i sammenhæng med de traditionelle filmarrangementer. Dette er vi blevet inspireret af på Landsmøderne.

Desværre er vi blevet stoppet af de praktiske muligheder og af differencen mellem ønsker og økonomiske muligheder.

MEN såigen i år har Grenaa Børnebio været meget involveret i afviklingen af Salaam Filmfestival i Norddjurs Kommune.

Til programmet havde vi valgt: "Ørnejægerens søn" og sidste år viste vi "Falkehjerte" for samme elevgruppe. I filmkataloget så vi, at falkoner Frank Skårup rejste ud med et falkeshow, og det til en for os overkommelig pris – og vi blev enige om at lave et arrangement for de elever og lærere, der havde tilmeldt sig filmen.

Falkeopvisning i Grenaa Børnebio

Vi fik en aftale med Frank og sendte før ferien, og samtidig med informationerne om Salaam 2010, en invitation til alle 3. + 4. klasser i kommunen om at komme til Falkonershow fredag formiddag (altså i skoletiden). Alle lærere i Grenaa by og nærmeste opland, og det vil sige alle elever, der havde været i KINO og set "Ørnejægerens søn" kunne komme – og de kom.

Fredag formiddag skinnede solen efter nogle morgenbyger, og det holdt tørvejr resten af formiddagen. Kl. 10.00 var de 310 elever og deres ca. 30 lærere på plads på græsplænen ved Kulturhuset. Det var køligt, vi skrev 7. oktober 2010.

Frank Skårup var klar med sin falk og sit medbragte højtaleranlæg (talk & walk) – og i en time holdt han alle tilskuere i sin hule hånd. Han fortalte om sine falke, og han lod den flyve rundt lige hen over hovedet på eleverne, ind imellem så tæt, at de dukkede hovederne. Han fortalte om sin og falkeenes deltagelse i indspilningen af "Falkehjerte" og hvordan han havde trænet falkeene forud, og om at klippe i optagelserne, så alt så "naturligt" ud.

Lærerne har forud for arrangementet også fået netadressen til Franks hjemmeside, så mange var godt for-

beredte. Eleverne kvitterede for opvisningen med klapsalver og mange havde svært ved at løsrive sig, da Frank var færdig. Alle ville de gerne røre ved falke, men det måes man ikke – og Frank forklarede hvorfor: "Så gnider I fjerens fedtlag af og fuglen kan ikke længere afvise regnvandet – den dør." Det forstod de.

Et helt fantastisk arrangement – en bragende succes, som I alle kan få glæde af.

At vi så samme lørdag havde sidste tilmeldingsdag til sæson 2010/11 – og ikke glemte at fortælle det over anlægget, var ekstra bonus for Grenaa Børnebio.

Orla, Grenaa Børnebio

Berlin Filmfestival endnu en gang

Tiden for tilmelding til Berlin Filmfestival (Berlinalen 2011) nærmer sig nu stærkt, og går I ude i klubberne med tanker om at opleve en filmfestival, så er denne festival et rigtig godt valg. Her får I det hele. Et godt hotel, der ligger super centralt til en rimelig pris, røde løbere, små og store stjerner, og hvad der er allermost vigtigt, masser af gode film. Berlinalen har en hel afdeling for børnefilm, hvor Krystalbjørnen er det trofæ, de alle gerne vil vinde.

Foruden at se film kan Berlin give jer masser af andre oplevelser inden for museer, kunstudstillinger, restauranter m.v.

Vi har sat d. 16. december som deadline for bestilling af værelser, men skulle I først få bestemt jer mellem jul og nytår, så prøv at kontakte os lige efter nytår, så må vi se, om vi kan klare jeres ønsker.

Vi har måttet reservere flere værelser, da "det sædvanlige antal" allerede er booked.

Værelserne er reserveret fra lørdag d. 12. feb. til onsdag d. 16. feb. og prisen er 100,- Eur for et db. værelse og 85,- EUR for et enkeltværelse.

Indtil nu har seks medlemsklubber bestilt værelser og 50 personer går allerede og glæder sig til turen til Berlin.

Se i øvrigt omtale af festivalen i PRÅSEN #3 2010.

Sekretariatet/LB

DaBUFbio.dk

Første sæson med CBAS systemet

Som de fleste er bekendte med, var Odsherred Børne- og Ungdomsfilmklub prøveklub for systemet DaBUF BIO (elektronisk tilmelding og betaling) sidste sæson. I år har syv klubber forsøgt sig og langt de fleste har været glade for systemet – der er udarbejdet af firmaet Softinventor. I kan læse om Glostrups erfaringer her på siden

Hvorfor valgte vi CBAS systemet?

Vi er en filmklub, som i de seneste år har haft en større fremgang, hvorfor vores manuelle håndtering af tilmeldinger blev en gene for både os selv og forældre. Vi lovede derfor os selv,

at til sæson 2010/2011 skulle vi have fundet et nyt system og helst et hvor forældrene i ro og mag kan sidde hjemme og tilmelde deres små poder. Vi blev opmærksomme på, at CBAS systemet var blevet klar til brug, og bestemte os for at prøve det. Det har vi ikke fortrudt.

Ibrugtagningen af CBAS systemet

Vi har en fantastisk IT mand hos os, og han syntes, at det var spændende at starte dette op. Når der opstod spørgsmål, kontaktede han Softinventor, som i øvrigt altid har været velvillige med at hjælpe. Vi lavede så vores test af systemet til vores Filmmarathon, som vi afholdt i april 2010. Vi synes, at systemet levede op til vores forventninger og satte det hele i sving til tilmeldingen

til den nye sæson. Nu er tilmeldingen til den nye sæson overstået, og vi er stadig glade. Vi har igen i år haft en fremgang og har i dag 439 medlemmer, og vi har kun modtaget meget få tvivlsspørgsmål omkring brugen af systemet. Alt i alt synes vi i Glostrup Filmklub for Børn og Unge, at overgangen til CBAS systemet har været en lettelse for vores administration af tilmeldingerne. Dette gælder både tilmelding, udskrivning af medlemskort samt afregningen fra DaBUF.

*Irene Klitbo – Formand
Glostrup Filmklub for Børn og Unge*

Enkelte klubber har oplevet startproblemer, men har givet udtryk for, at supporten og den personlige kontakt med Softinventor har været hurtig og meget tilfredsstillende. Ingen DaBUF klubber er helt ens og da systemet er udarbejdet med Odsherred B & U i baghovedet har nogle af de tilkomne klubber haft andre behov og ønsker. En række af disse har Softinventor allerede rettet og implementeret og flere kommer til inden næste sæsonstart.

I kan læse mere om systemet på www.dabufbio.dk

I er også velkomne til at kontakte sekretariatet (3321 4176) hvis I har spørgsmål eller kig forbi hjemmesiden <http://softinventor.dk/CBAS.aspx>, hvis I vil vide mere om systemet CBAS - Cinema Booking & Administration System. Cinema Booking & Administration System

DaBUFs bestyrelse

Tina Just Hahn
(Formand)
Prejlerupvej 18
4571 Grevinge

Mobil DaBUF: 2523 4170
Privat: 5965 9852
Mobil: 2076 2220
E-mail: formand@dabuf.dk
E-mail: justhahn@mail.tele.dk

Flemming Riedel
(Næstformand)
Rødovrevej 24C, 1.Tv.
2610 Rødovre

Mobil: 2912 1979
E-mail: naestformand@dabuf.dk
E-mail: flemming_riedel@hotmail.com

Lars Steinbach
(Kasserer)
Amerikavej 10, 1.Tv.
1756 København V

Arb. tlf. 3832 0622
Mobil: 2344 8899
E-mail: kasserer@dabuf.dk
E-mail arb.: lst@time.dk

Louise Holm Marseen Privat: 3331 1806
Arkonagade 13, st. tv. Mobil: 6060 1446
1726 København V E-mail: louisemarseen@dabuf.dk
E-mail: louisemarseen@hotmail.com

Susanne Rørvig Privat 8688 2016
Sindingsgade 24 Mobil: 2733 1878
8620 Kjellerup E-mail: susanne.rorvig@dabuf.dk
E-mail: rorvigsalling@c.dk

Kim Bruun Mobil: 2517 8367
Lyøgade 30 E-mail: kim.bruun@skolekom.dk
5000 Odense C

Mathilde Fruergaard Mobil: 2859 1385
(Ung.medlem) E-mail: mafruergaard@gmail.com
Asminderødgade 16, st. th.
2200 Kbh. N

Karen Damm Obel (Ung.medlem)
Hjortestien 25, 2.th Mobil: 6146 3347
6800 Varde E-mail: sobel_83@hotmail.com

Lise Lotte Kongsted Kasten Mobil: 2083 1842
Uglevang 90, 2. mf. Lotte.KongstedKasten@Alleroed.dk
3450 Allerød

SUPPLEANT:
Marc Honoré (Ung.suppleant)
Arne Jacobsens Allé 11B, 7. tv, D Mobil: 3070 3188
2300 København S E-mail: honoremarc@gmail.com

En film der aldrig forsvinder

The Kid (Chaplins Plejebarn)

Et eller andet sted skriver Christian BraadThomsen, at en af hans venner har sagt, at om tusinde år vil kun Chaplin stå tilbage. Argumentet er noget i retning af, at Chaplin skærer alt det overflødige væk og står nogen tilbage som et menneske, enhver kan identificere sig med.

Taget for pålydende er tanken skræmmende. Hvad skal det nytte at vise film og lave lister og argumentere for den ene eller den anden films fortræffelighed, hvis det hele alligevel forsvinder?

Af grunde som fortaber sig mere eller mindre i det uvisse, men hvoraf Braad Thomsens velbekendte vens argument i hvert tilfælde var et af dem, viste vi i Odense Filmklub *The Kid* for nogle år siden. Det fik vi ikke megen ros for. Tværtimod fik vi henvendelser om, hvad vi *egentlig* forestillede os(?).

Dette gik for sig på et meget tidligt tidspunkt i vores klubs historie, så det med indledninger var ikke en af vores stærke sider. For at være ganske ærlig gjorde vi intet for at introducere filmen til de uforvarende små. Og det bør man nok gøre.

For at råde bod på fortidens synder satte jeg mig for at se filmen igen og overveje, hvilke kommentarer der ville kunne knyttes til den. Sidste gang jeg så den, var

i forbindelse med, at vi viste den, og da skulle jeg bare skrive en omtale – ikke begrunde eller hjælpe oplevelsen på vej. I erindringen var det ikke just stor filmkunst, det var pligtstof og en lille smule håbløst med manglende tale, fortænkt action og et plot fra bagsiden af en cornflakespakke. Men hvad gør man ikke for Pråsen?

Pligtskyldig satte jeg mig således til tv'et en søndag aften, hvor familien havde andet og bedre at give sig til. Og ganske langsomt fylkes de omkring mig i sofaen. Nysgerrighed over, hvad den gamle idiot nu havde fundet på, lokkede dem til at begynde med, men de blev indfanget af filmen og opgav deres øvrige gøremål. Grinede sammen med mig i de øjeblikke, hvor det var muligt, fik et støvkorn i øjet på samme tidspunkt som jeg selv og sad stille et par minutter, da filmen var forbi. Det er jo ikke fordi nogen af os fik rystet vores filmforståelse, eller fik et spritnyt syn på faderskab eller vagabonder, men vi havde en oplevelse sammen med 90 års forsinkelse.

Den første af filmhistoriens angivelige bedste børnefilm er genset. Forbausende nok, ikke mindst for skribenten selv, holder den overraskende godt.

For de svage i troen følger et ultrakort referat: En kvinde kommer i ulykkelige omstændigheder (får et barn uden for ægteskabet) og må skille sig af med babyen. Hun forsøger at dumpe den hos en rig familie, men forskellige forviklinger bringer drengebarnet til Chaplin. Fem år senere har barnet og Chaplin en lille gesjæft kørende, hvor ungen smadrer vinduer og Chaplin reparerer dem. I mellemtiden er moderen blevet rig og berømt og leder efter sit barn. Flere forviklinger senere genforenes moder og barn, mens Chaplin efterlades – dog kun for også at finde sammen med moder og barn til slut.

Først og fremmest må man give BraadThomsens ven ret; der er stort set intet overflødigt fedt på fortællingen og næsten alt forklarer sig selv. Vi kan vist alle sætte os ind i de emotioner, Chaplin gennemgår: Flovheden over at blive grebet af en betjent i at foretage sig handlinger, som ikke helt lever op til standarden for forbilledlig opførsel; omsorgen og kærligheden til et lille barn; beklestheden ved bøllen som stiller øretæver i udsigt. Om komikken ligefrem er guddommelig, som den noksom bekendte ven hævder, er måske til debat, men filmen er morsom sine steder.

Hvis man herefterdags vil insistere på at vise *The Kid* i sin filmklub (og det kan der være

vægtige grunde til), skal man være indstillet på, at det er en film, som tager sig håbløs ud med sin klipning, der får figurerne til at springe rundt som lopper. Til gengæld er historien, banal som den er, stadig gangbar, men fortalt så minimalistisk, at man kan føle sig helt snydt over, at det allerede er overstået.

Med sine bare 50 minutters spilletid passer filmen nok bedst til de allerminde. De er vant til korte over-skuelige fortællinger, og er tit endnu ikke blaserede af hurtige film spækket med action og suspense.

Lad de små børn komme til Chaplin. Og lad dem siden komme til os, når de er blevet lige så nørdede og igen kan se kvaliteter i hans film.

Kim Bruun